

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

10. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

9. BŘEZNA 2014

Z obsahu:

Svátost smíření

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci na náměstí
Sv. Petra v Římě
19. února 2014
- strana 2 -

Panna Maria Lidická

Rozhovor se Zdiradem
J. K. Čechem,
autorem obrazu
Panny Marie Lidické
- strana 4 -

Manželka - matka - řeholnice

Život sv. Fratišky Římské
- strana 6 -

Otcovství na zemi zrcdlí obraz našeho Otce v nebi

Sestra Emmanuela
- strana 8 -

Pokoušení Krista

- strana 9 -

Umožňujte jeden druhému růst

Odpovědi Svatého otce
Františka na otázky
snoubeneckých dvojic
- strana 10 -

O křesťanském chápání člověka

(2 - dokončení)
Norbert Clasen
- strana 12 -

*Obraz Panny Marie Lidické v pražské katedrále při jeho prezentaci (foto © František Rychetský).
Rozhovor s autorem obrazu Zdiradem J. K. Čechem čtěte na str. 4.*

Editorial

„Veškeré naše počínání je známo Bohu. On je milosrdným soudcem.“ Slova kardinála Georgeho (str. 7) nám připomínají, že postní doba je časem kajicnosti. A člověk, který lituje svých hříchů, je vděčný za velký Boží dar – svátost smíření.

Đábel pokouší každého člověka bez výjimky, lhostejno, jak je kdo svatý. Pokouší dokonce i samotného Vykupitele z moci hřichu, Ježíše Krista. (str. 9)

Ale Ježíš nám také dává příklad, jak se v pokušení zachovat: odpovídá a vítězí slovy z Písma svatého. To ovšem vyžaduje, abychom slovo Boží dobře znali. Nestačí Bibli jen přečíst, ale je třeba v rozjímání a rozhovoru s Bohem jí také správně porozumět. Vše, co nám Bůh skrze dějiny izraelského národa, proroky a apoštoly sděluje, nepochopíme hned. O dar porozumění Božímu slovu musíme totiž usilovat a prosit Ducha Svatého o něj: každodenní duchovní četbou Bible, spojenou s použitím výkladů církevních Otců a katolických biblistů. Církev dokonce uděluje plnomocný odpustek věřícímu, který s náležitou úctou k Božímu slovu čte Písmo svaté, jehož text je schválen příslušnou autoritou; je třeba, aby se jednalo o duchovní četbu; četba musí trvat alespoň půl hodiny, při kratší době se jedná o částečný odpustek. (*Enchiridion odpustků*, 30, § 1)

Je-li člověk pokoušen, pak oslaben dědičným hřichem neodolá a provinuje se proti Bohu. Když si svůj hřích uvědomí, s pokornou duší, zahanben, lituje svého provinění a chce se usmířit. Usmíření se člověku dostává ve svátosti smíření, která je zároveň oslavou Božího milosrdenství (odpuštění), ale i Boží spravedlnosti (pokání a náprava spáchaného zla). Někdy vede k usmíření dlouhá cesta, zvláště mezi lidmi, ale s pomocí modlitby a obětí ho lze dosáhnout. Vidíme to i v životě sv. Františky Římské. (str. 6)

Boží milosrdenství jde až tak daleko, že nabízí člověku milost lítosti a obrácení se k Bohu i v okamžiku smrti. A jak je důležité, aby u toho byl kněz! Příklad máme v P. Josefu Štemberkovi z lidické tragédie (r. 1942), který se stal Zdiradu Čechovi inspirací pro vytvoření obrazu Panny Marie Lidické. (str. 4) U P. Štemberky se zrcadlí také důležité téma otcovství – zde nikoliv fyzické, nýbrž duchovní. O otcovství pak můžeme přemýšlet se sestrou Emmanuelou. (str. 8)

V Roce rodiny jsou důležité i odpovědi papeže Františka snoubencům z únorového setkání v Římě. (str. 10) A křesťanskou odpovědí na hříšné chápání člověka (str. 12) pak může být i závěrečná papežova věta: „To bude odkaz, který zůstane dětem, že totiž měli tatínka a maminku, kteří rostli společně a jeden druhému umožňovali, aby byli více mužem a ženou.“

Daniel Dehner

Svátost smíření

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě 19. února 2014

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Svátostmi křesťanské iniciace – křtem, biřmováním a eucharistií – dostává člověk v Kristu nový život. Všichni víme, že tento život nosíme „v hliněných nádobách“ (2 Kor 4,7), jsme vystaveni pokušení, utrpení, smrti a hřichem můžeme tento nový život dokonce ztratit. Pán proto chtěl, aby církev konala dílo spásy také ve vztahu ke svým vlastním členům, zejména svátosti smíření a pomazáním nemocných, které lze souhrnně označit jménem „svátosti uzdravení“. Svátost smíření je svátost uzdravení. Jdu-li se vyzpovídat, je to proto, abych byl uzdraven a byla uzdravena moje duše, moje srdce a to nedobré, co jsem učinil. Nejlépe toto hluboké spojení vyjadřuje biblický obraz či epizoda odpuštění a uzdravení ochrnutlého, kdy se Ježíš zjevuje zároveň jako lékař duše i těla (srov. Mk 2,1-12, Mt 9,1-8; Lk 5,17-26).

Svátost pokání a smíření pramení přímo ve velikonočním tajemství. Vždyť ještě týž den o Velikonocích se Pán ukázal apoštolům zavřeným ve večeřadle, pozdravil je slovy „Pokoj vám!“, dechl na ně a řekl: „Přijměte Ducha Svatého. Komu hřichy odpustíte, tomu jsou odpustěny.“ (Jan 20,21-23) Tato pasáž vyjevuje nejhlubší dynamiku této svátosti. Především fakt, že odpuštění svých hříchů si nemůžeme dát my sami. Nemohu říci: odpouštím si hřichy. Odpuštění se žádá od druhého a ve zpovědi prosíme o odpuštění Ježíše. Odpuštění není plodem našich námah, nýbrž je darem, je darem Ducha Svatého, který nás ponořuje do lázně milosrdenství a milosti, jež nepřetržitě proudí z probodutého srdce Krista, který byl ukřižován a vstal z mrtvých. Za druhé nám připomíná, že jedině necháme-li se smířit v našem Pánu s Otcem a s bratřími, můžeme opravdu přebývat v pokoji. Pociťujeme to v srdci všichni, když se s tíží na duši a trochu zarmoceni

jdeme vyzpovídat; a když obdržíme od Ježíše odpuštění, jsme v pokoji a máme v duši onen překrásný pokoj, který může dát pouze Ježíš, jedině Ježíš.

Slavení této svátosti během času přešlo od veřejné formy, protože zpočátku se konalo veřejně, k osobní formě, důvěrné formě zpovědi. Tím však netřeba ztrácet ze zřetele církevní rozměr, který tvoří její vitální kontext. Křesťanské společenství je totiž místem, ve kterém se zřítomňuje Duch, jenž obnovuje srdce v lásce Boží a ze všech bratří činí jednotu v Kristu Ježíši. Proto tedy nestačí žádat o odpuštění Pána ve vlastní mysli a vlastním srdci, ale je nezbytné pokorně a s důvěrou vyznat vlastní hřichy služebníkovi církve. Při slavení této svátosti představuje kněz nejenom Boha, nýbrž i celé společenství, které se rozpoznává v křehkosti každého svého člena a které s pohnutím slyší jeho pokání, smířuje se s ním, povzbuzuje ho a provází na cestě obrácení a lidského i křesťanského zrání.

Někdo by mohl říci: Já se zpovídám pouze Bohu. Ano, můžeš říci Bohu „odpusť mi“ a přiznat svoje hřichy, ale naše hřichy jsou také proti bratřím, proti církvi. Proto je nezbytné žádat o odpuštění církve, bratry v osobě kněze. „Ale otče, když já se stydím...“ Také zahanbení je dobré, je zdravé se stydět, protože zahanbení je hojivé. Když se někdo nestydí, říká se v mé vlasti, že je nestyda (*sin verguenza*). Zahanbení však prospívá, protože nás činí pokornějšími. Kněz přijímá toto vyznání s láskou a jemnocitem a odpouští ve jménu Božím. I z lidského hlediska je dobré promluvit s bratrem, ulevit si a říci knězi ony věci, které nás tíží na srdci. Každý může pocítit úlevu před Bohem, s církvi a s bratrem. Nemějte strach ze zpovědi! Kdo stojí ve frontě ke zpovědi, cítí všechny tyto věci, včetně zahanbení, ale potom, když zpověď skončí, vychází jako

Dokončení na str. 5

Aby ses mohl dnes setkat s Pánem, musíš poprosit Ducha Svatého, aby tě podobně jako jeho zavedl do pouštní samoty, kam se Ježíš uzavřel na čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Pokloň se Duchu Svatému a pros jej, aby prohloubil tvou víru v jeho trvalou přítomnost a působení a naučil tě vnímat jeho hlas, jak ti to svým příkladem ukazuje sám Boží Syn.

Ježíš se odebral na poušť, aby zde strávil delší čas v samotě, ale také o hladu a žízni. Proč se k tomu rozhodl? Chystá se na své velké poslání nejen jako Bůh, ale také jako člověk. Chce ti svým dobrovolným postem dát názorný příklad, jak je třeba postupovat, aby duch dokázal ovládnout to, co je tělesné, a naučil se řídit se nikoliv hlasem těla, ale hlasem Ducha. Uvědom si se zahanbením, jak ses dosud bál ticha a samoty, jak jsi dával spíše přednost svému pohodlí a podřizoval se tomu, co sis měl s Boží pomocí podrobit. Abys mohl být hlasatelem Božího království, potřebuješ duchovní sílu, která se upevňuje v sebekázni a samotě. Nenechej se oklamat, že něco takového už dnes neplatí. Přesvědčíš se o tom, jestliže vytrváš a staneš se svědkem duchovního zápasu, který musel podstoupit sám Pán.

Ježíšovy exercicie vyprovokovaly Satanovu pozornost. Nepřítel všeho dobrého dokáže velmi dobře vyušit, kdykoliv se někdo připravuje k dílu, které by mohlo ohrozit jeho zájmy. Nesmíš se divit, že lstivě proniká i tam, kde ses chystal prodlévat v samotě jen se svým Bohem. Ježíš dopouští, aby ho Zlý pokoušel. Jeho dnešní vystoupení tě má přesvědčit nejen o **skutečné osobní existenci Satana** a ukázat ti také jeho lstivost a prolhanost.

Pokušitel dovedně využívá aktuální situace. Aby zmařil plody postu a odříkání, snaží se lákavým obrazem vyvolat žádostivost. Nezažil jsi již nejednou tuto jeho taktiku? Protože mu vadí cesta, kterou chceš nastoupit, přichází s představami, které mají probudit tvůj nepokoj a napětí, aby se ti tvá trpělivost a vytrvalost stala nesnesitelnou, a tak se mu podařilo zmařit tvůj dobrý záměr. Připomeň si však také, že kdykoliv jsi mu třeba jen málo uvěřil, nabízené uspokojení ti přineslo spíše znechucení a rozčarování a připravilo tě o sílu k novému vzepětí.

Boj s Pokušitelem

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Jdi mi z cesty, Satane!

Způsob, jakým odpovídá ďáblu Pán, je pro tebe názorným příkladem, jak se v takové situaci zachovat. Nesetrvávej svým pohledem na Satanově nabídce, ale obrať svůj zrak vzhůru k darům, které ti nabízí dobrotivý Bůh. Ve světle Ježíšova božského slova rázem pobledne vzhled zakázaného ovoce. Jestliže k tobě přistoupil Zlý, neznamená to, že by se Bůh od tebe vzdálil. Naopak, je ti mnohem blíže než vtíravý a podlý vetřelec. Zachovej si proto klid i v okamžiku pokušení. Sám bys zůstal jen v tom případě, že bys na Ježíše zapomněl.

Boží i tvůj nepřítel se však jen tak snadno nevzdává. Použije další osvědčené taktiky, aby zmařil příchod Božího království. Doporučuje Pánu lákavým způsobem, aby si spíše než k službě bližním posloužil božskou mocí k vyvolání senzací, která mu rázem zajistí slávu a popularitu. Svou podlou nabídku dokonce zabalil do slov žalmu. Jeho lstivý postup ti má připomenout, jak nebezpečně a svůdně chutná moc a sláva. Nejsi snad také na tomto poli tak lehce zranitelný? Povzbuzen rozhodností, s jakou Pán odráží i tento Satanův pokus, pros Ježíše, aby tě naučil včas již v samém zárodku rozpoznávat každé nebezpečné pokušení k sebezalíbení, marnivosti a pýše.

Ďábel však stupňuje svou nabídku. Sází všechno na jednu kartu a přidává k požitkům a slávě ještě lesk bohatství, protože počítá s tím, že právě ono otevírá cestu k jednomu i druhému. Vystupuje tu jako správce všech království a pozemské slávy, kterou je ovšem ochoten rozdávat jen pod jednou podmínkou: *padneš-li přede mnou a pokloníš se mi*. Všechno můžeš dostat z jeho ruky **za cenu modloslužby**. Pán odsuzuje s veškerou rozhodností především jeho troufalý požadavek, aby mu byla vzdávána božská pocta. Osvoj si Ježíšův rázný způsob, jak se vypořádat se Svůdcem. Je to protivník, se kterým nelze diskutovat ani smlouvat. Tak jako Bůh chce jen tvoje dobro i tam, kde se ti zdá, že ti to působí bolest, u ďábla se můžeš

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 2,7-9; 3,1-7

Hospodin Bůh uhnětl člověka z prachu hlíny a vdechl do jeho nozder dech života, a tak se stal člověk živou bytostí. Potom Hospodin Bůh vysázel zahradu v Edenu na východě a usadil tam člověka, kterého uhnětl. Hospodin Bůh dal z půdy vyrůst rozmanitým stromům, líbezným na pohled, (jejichž ovoce) je chutné k jídlu, i stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobra a zla. Had byl nejlistivější ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh udělal. Pravil ženě: „Řekl (skutečně) Bůh: Nejezte ze žádného stromu v zahradě?“

Žena odpověděla hadovi: „Smíme jíst ovoce každého stromu v zahradě, jen ovoce stromu, který je uprostřed zahrady – pravil Bůh – nesmíte jíst a ani se ho nedotýkejte, abyste nezemřeli.“

Had nato ženě: „Ne, nezemřete. Naopak, Bůh ví, že kdybyste z něho jedli, otevrou se vaše oči a budete jako Bůh poznávat dobro i zlo.“

Žena viděla, že (ovoce) stromu je chutné k jídlu, vábné na pohled, lákavé pro poznání moudrosti, a proto si z něho utrhl a jedla, a dala též svému muži; byl s ní a jedl. Tu se jim oběma otevřely oči a zpozorovali, že jsou nazí. Sešili tedy fíkové listy a udělali si zástěry.

2. čtení – Řím 5,12-19

Bratři! Jako skrze jednoho člověka přišel na tento svět hřích a skrze hřích smrt, a tak smrt přešla na všechny lidi, protože všichni zhřešili... Hřích ovšem

Dokončení na str. 6

spolehnout na to, že nechce nikdy nic jiného než tvé neštěstí.

Poděkuj Pánu, že jsi mohl být svědkem, jak napravuje Adamovo selhání. Kdykoliv vítězíš v pokušení, připojuješ se k božskému Vítězi a upevňuješ jeho převahu. Andělé, kteří k němu přistupují, jsou s tebou a jsou k dispozici i tobě. Buď si vědom jejich společnosti a zůstaň s nimi ve styku. Satan si vyhledává především ty, kteří se cítí osamoceni. Ty však *vyhledávej radost z Pánovy ochrany. On posílí tvou velkodušnost a budeš moci zvěstovat jeho slávu*⁽¹⁾.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. resp. žalm 51

Panna Maria Lidická

V sobotu 1. února 2014 pražský arcibiskup Dominik kardinál Duka OP představil při setkání s řeholníky a zasvěcenými osobami ve svatovítské katedrále v Praze nový český mariánský obraz: Pannu Marii Lidickou. Dílo Zdirada J. K. Čecha (nar. 1949) bylo inspirováno hrdinstvím lidického faráře Josefa Štemberky (viz Světlo 23/2013). Požádali jsme autora obrazu o rozhovor, ve kterém by nám mj. přiblížil duchovní poselství lidických událostí v roce 1942, jak je vidí on.

Nejprve bych vás, Zdirade, poprosil, abyste se našim čtenářům trochu představil.

To je jednoduché, jsem jen obyčejný venkovan a všechno, co mě zajímá nebo co dělám, je tak trochu propojené dohromady. Heraldika, středověké umění, ikonografie, světci, v každém oboru je vždycky kousek toho sousedního. Nejdéle publikuji heraldické kresby a texty, už 46 let, grafiky s církevní tematikou 38 let, kresby svatých s kratšími nebo delšími texty 25 let, obrazy maluji nějakých 50 let. Kolik let z toho Matice cyrilometodějská tiskne a distribuuje mé ilustrace k nedělním liturgickým čtením a obrázky svatých, to ani sám nevím, ale řada těch obrázků světců brzo dosáhne počtu šesti set a biblických ilustrací je ke čtyřem stům. A měl jsem také možnost ilustrovat pár knížek, nejdůležitější z nich jsou pro mne pochopitelně mé *Papežské znaky* (Karmelitánské nakladatelství). Pro několik zvonů jsem dělal reliéfy a nějaké drobnosti k tomu, jak kdy byla příležitost. Znaky pro farnosti a preláty, to je velká radost, všechno je to vlastně spojené s radostí.

Jak vznikla myšlenka vytvořit obraz Panny Marie Lidické?

Nevím, jak to nevykládat moc komplikovaně. Když jsem si během let trochu srovnal v hlavě, co se v Lidicích vlastně stalo, stál jsem před nepochopitelnou otázkou: Jak je možné, že se o otci Josefovi téměř nemluví? Máme dva světce umučené pro zpovědní tajemství a tady je kněz zabitý pro samu možnost vyzpovídat farníky! Řada lidí má problémy se zpovědí, vůbec s pochopením jejího smyslu, a přitom máme kněze, který říká: Podívejte, jaký je to poklad! Dal jsem život za to, abych směl vyzpovídat své farníky. Doslova svým životem pro ně zaplatil smíření s Bohem.

Že ho vytěšňovala komunistická státní propaganda, to bylo pochopitelné. Ale

i v katolickém prostředí, v různých příznivě myšlených článcích uniká podstata. Piší, že se lidický farář s muži modlil a žehnal jim. Nebo jeden podivný chlapík prý kdesi prohlásil: „V takové situaci bych se Otčenáš pomodlil i já.“ Jenže ti muži nepotřebovali, aby se s nimi farář modlil, potřebovali vyzpovídat, smířit se s Bohem a Církví a připravit se na kajícínou smrt. Nevím, kolik bylo kterých, pokřtění byli všichni, ti mladší třiatřiceti let dokonce většinou od něho, ale mnozí z nich byli socialisté, ne-li něco horšího, a právě kvůli nim se otec Josef musel vrátit. Kvůli mužům, kteří jeho i kostel mijeli bez povšimnutí. Představte si to: jediná noc, jeden třiasedmdesátiletý kněz s holýma rukama, zmlácený a zkopaný, bez štol a kleriky, v bílém obleku do lázní, kam měl odjet, protože už byl vlastně v penzi, a sto sedmdesát dva mužů na svatou zpověď, u mnohých po letech, možná po desítkách let. Jediná a poslední příležitost bojovat o spásu jejich duší. Za cenu vlast-

ního života. Dar za celoživotní službu, zaplacený životem...

Nechci se moc rozpovídat, zkrátka připadalo mi nepochopitelné, že takový poklad leží v prachu. Tak jsem léta vymýšlel všelijaké věci, převaloval je v hlavě a jednou jsem dostal otázku, proč vlastně není obraz Panny Marie Lidické, když například Poláci mají (krásný) obraz Panny Marie Katyňské? Řekl jsem (drzé čelo nad poplužní dvůr), že ho udělám.

Odkud jste vzal inspiraci pro motiv obrazu?

Na tohle vlastně neumím odpovédět. Přemýšlel jsem nad tématem nějakou dobu, to ano, ale jednou se mi to samo od sebe objevilo v představě tak, jak to je: Panna Maria z boleslavského Palladia (která jiná?) bez Dítěte Ježíše. Jen bylo třeba přidat roušku, ta na Palladiu není, aby se zvýraznily prázdné ruce. Napřed jsem se trochu lekl, jestli obraz není moc silný. Dítě Ježíš je sice člověk, ale také vtělený Bůh, je tedy přípustné takové vyobrazení? Ne-ní kacířské, nepopírá nebo nesnižuje Kristovo Božství? Měl jsem toho plnou hlavu, týdný jsem na to myslel a pak se mi rozsvítilo. Co asi udělali vojáci, když kradli ciborium? Vysypali Tělo Páně na zem a rozdupali, na nějaké sofistikovanější poňání asi neměli při tom rabování čas. Takže nejen že nacionální socialisté zkoušeli vyvraždit všechno živé a zničit všech-

*Zdirad Čech v oděvu maltézského rytíře při prezentaci obrazu v pražské katedrále.
(foto © František Rychetský)*

no neživé, ale také zkoušeli, jako kdysi jiní vojáci na jiný rozkaz – na Golgotě, zabít Boha. Tak jsem to rychle namaloval a vypsíl si audienci u otce arcibiskupa, abych ho požádal o schválení. Měl tenkrát hodně nepříjemný den, ale uspěl jsem, a pak už jen namaloval definitivní variantu, která byla vystavena v katedrále.

Kladno s Lidicemi je historicky úzce spojeno – do Kladna jezdili Lidičtí do práce. Pro Kladeňáka je to tedy silný motiv...

To samozřejmě ano, kdykoliv jedu do Prahy, jedu kolem. Ale cesta k tomu zajetí byla docela dlouhá. Napřed v mladých letech všechno překrývala bezduchá komunistická propaganda, až postupně po malých útržcích se mi v hlavě dával dohromady trochu jiný obraz a můj zájem začal růst někdy na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let, když jsem začal tisknout obrázky pro lidické poutě fran-tiškánských terciářů. To jsem nad věci musel začít přemýšlet, prokousávat se falešnými kulisami k podstatě, a nemohu nevpomenout na skvělá kázání otce biskupa Jana Lebedy, jehož mši svatou v buštěhradském kostele ta pouť končila. Pořád doufám, že někdy někdo najde nějaké jeho psané poznámky.

Vypálených vesnic byla ve dvacátém století (a předtím i potom) spousta, ale v Lidicích nacionální socialisté předvedli opravdu odpornou práci. To nebylo nějaké vyvražnění a vypálení v afektu, ale hnusné metodické ničení, které došlo až k te-

***Panna Maria Lidická –
ve zlatém šatu na červeném pozadí***

rénním úpravám, rozryli kopce a udělali jiné, změnili koryto potoka. I samu zemi ztýrali (*Kolébku mou i hrob můj ... jak říká Mácha*), oni i mrtvé z hrobů vykopali. A to všechno jen na telefonický rozkaz. Většina těch povražděných lidí vůbec netušila, o co jde. A nevinní byli všichni.

Madona bez dítěte může vzbudit také myšlenku na zavražděné děti. Dá se tento obraz chápat i tak, že česká země přišla o své děti, ale je zde Matka Boží, která národ utěšuje a je nadějí pro budoucnost?

Jistě. Přiznal jsem se vám, že jsem před obrazem sám byl trochu bezradný, sám ho

vnímám spíš jako nezasloužený dar než jako výsledek svého intelektuálního usilování, a i když jsem myslel hlavně na otce Josefa, nenechává mě chladným pochopitelně ani to, co se dělo kolem. Pochopitelně jsem rád, že obraz oslovuje i jiné lidi, a když jim bude stát za vlastní interpretaci, je to jen dobře.

Jak dlouho trvá namalování takového obrazu?

Vymyslel jsem si za léta práce takovou velmi komplikovanou a zdlouhavou techniku, takže asi měsíc.

Kde bude obraz instalován a kdy? Kde všude jej bude možné shlédnout?

Teď je obraz, pokud vím, v kapli na pražském arcibiskupství, jedná se o jeho vystavení v Lidicích v době kolem výročí, dál nevím. Druhý exemplář bych měl malovat pro korunovační katedrálu v Čáchách, doufám, že to vyjde, a samozřejmě s radostí mohu namalovat další exempláře pro kohokoliv, kdo projeví zájem.

Co to vlastně znamená, že jde o oficiálně uznávaný český mariánský obraz?

Z formálního, nebo řekněme výtvarného hlediska to snad znamená potvrzení nového typu mariánského obrazu, jako jsou například Panna Maria Pomocná nebo Sněžná, nebo podle míst – Loretánská, Svatohorská, Čenstochovská ... Ten obraz by měl být k poznání, i když jinou jeho variantu bude malovat někdo jiný. Mohl by také provázet případný diecézní a pak beatifikační proces otce Josefa.

A co to znamená pro vás osobně?

Trochu mi to vyráží dech, plní mě to radostí, samozřejmě. Jsem šťastný, že ta léta práce a všelijakých starostí a nepříjemností snad nebyla marná, když byla cestou k tomuto obrazu. Cítím se obdáván. Nebo jinak: jsem rád, že jsem mohl být chlapíkem se štětcem mezi tím nápadem a obrazem, důležitý je jen obraz.

Děkujeme za rozhovor a vyprošujeme Boží požehnání a inspiraci Duchů Svátých pro vytvoření dalších uměleckých duchovních pokladů, které nezapadnou, ale přinesou své dobré ovoce.

Přeložil Milan Glaser,

Česká sekce Rádia Vatikán

Připravil Daniel Dehner

Svátost smíření – dokončení ze str. 2

osvobozený, ušlechtilý, krásný, omilostněný, nevinný a šťastný. Taková je krása zpovědi! Zeptám se vás, ale neodpovídejte nahlas, jen ve svém srdci: Kdy ses naposled zpovídal, kdy ses zpovídala? Každý ať se zamyslí... Jsou to dva dny, dva týdny, dva roky, dvacet let, čtyřicet let? Každý ať si to spočítá a řekne si, kdy se naposled zpovídal. A uběhlo-li hodně času, neztrácej už ani den a jdi. Kněz bude hodný, ale je tam i Ježíš a ten je hodnější než kněží. Ježíš tě přijme s nesmírnou láskou. Osměl se a jdi ke zpovědi!

Draží přátelé, slavit svátost smíření znamená nechat se vroucně obejmout: je to objetí nekonečného Otcova milosrden-

ství. Pamatujme na ono krásné podobnění o synu, který odešel z domu se zděděnými penězi. Utratil všechny a potom, když neměl nic, rozhodl se vrátit domů, nikoli jako syn, ale jako služebník. Takovou vinu a takové zahanbení pocítil ve svém srdci. Byl však překvapen, když chtěl promluvit a požádat o odpuštění, a otec jej ani nenechal mluvit, objal jej, políbil a vystrojil hostinu. A já vám říkám: po každé, když se zpovídáme, Bůh nás objímá, Bůh slaví. Ubírejme se touto cestou. Bůh vám žehnej!

Manželka - matka - řeholnice

Kostel sv. Františky Římské, „Santa Francesca Romana“, na Forum Romanum je obklopen barokní nádherou. Samotná románská zvonice je svědkem ještě starší minulosti. Kostel byl založen už ve 12. století a měl jméno „Santa Maria Nuova“, protože na Foru Romanum už byl dříve starší mariánský kostel. Tento kostel se proslavil především hrobem sv. Františky Římské.

Temná doba, šlechtický původ

Doba, v níž svěřice žila, byla nemocná. Františka se narodila okolo roku 1384 a zemřela v roce 1440.

Papežství bylo ve velké závislosti na francouzských králich, takže papežové sídlili sedmdesát let mimo Řím, totiž v Avignonu. Tak zažila Františka velké papežské schizma, v němž dva, a později dokonce tři papežové, zápasili o moc. Město Řím bylo míčem v rukou významných šlechtických stran. Neovládaný požitek a neutišitelná smyslnost se šířily Věčným městem. Právě v této temné době postavil Bůh zářící maják, Františku Bussa de Buxis de Leoni. Navenek probíhal život šlechtické Římanky bez velkého rozruchu. Vedla život jako mnozí. Jako mladá dívka se chtěla vlastně cele zasvětit Bohu v jednom klášteře. Její vlivný otec ji ale provdal za Lorenza de Pon-

zianiho, jehož palác na římském Trastevere nebyl bez významu.

Dobrá manželka a milující matka, modlitba a ošetřování nemocných

Františka byla Lorenzovi věrnou a obětavou manželkou, darovala mu šest dětí. Její domácnost a výchova potomků jí poskytovaly ale stále dost času na Boha

Kostel sv. Františky Římské na Foru Romanum

a pro bližní. Na půdě si dala zařídít jednolůžkovou celu, do které se ráda uchýlovala. Také často věnovala svůj čas trpícím. Chodila do nemocnic a pečovala o potřebné, mezi nimi byli i nakažení morem. V jedné části svého paláce zřídila dokonce roku 1417 nemocnici. Pro své charisma, léčení nemocí, mezi nimi především ženských, byla považována už za svého života za divotvůrkyni.

Můžeme jen žasnout, čeho byla schopna tato hluboce věřící manželka a matka. V noci odpočívala jenom málo hodin, protože se cele věnovala modlitbě.

Zasažena těžkým utrpením

Také ji osud pronikavě zasáhl. Jednoho dne byl její milovaný manžel, vojevůdce papežské strany, zapleten do pouličního boje. Byl přitom těžce zraněn. Takové boje byly tenkrát v Římě na denním pořádku. Zraněný Lorenzo musel prchnout. Jeho dům v Trastevere byl vypleněn, jeho celý majetek zabaven. Nejstarší syn Giovanni byl unesen do Neapole. Aby nebylo bolesti dosti, musela matka Františka přihlížet, jak děti jedno za druhým umírají na následky moru. Přežil jenom nejstarší. Františka zůstala o samotě ve vypleněném paláci Ponziani. Ale statečná, v Bohu hluboce ukotvená žena shromaž-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

byl na světě už před Zákonem - jenomže kde není žádný zákon, tam se hřích nepřičítá. Přesto smrt uplatňovala svou moc od Adama do Mojžíše i nad lidmi, kteří se neprohřešili nějakým podobným přestoupením jako Adam. Tento Adam je protějškem toho, který měl přijít. Ale s Božím darem není tomu tak, jak to bylo s proviněním. Kvůli provinění jednoho ovšem celé množství propadlo smrti. Ale ještě tím hojněji se celému množství lidí dostalo Boží přízně a milostivého daru prostřednictvím jednoho člověka, Ježíše Krista. A není tomu s darem tak, jako s hříšným skutkem onoho jednoho člověka. Neboť rozsudek nad proviněním toho jednoho přinesl odsouzení, kdežto Boží dar vede z mnoha provinění k ospravedlnění. Jestliže kvůli provinění jednoho

člověka začala skrze toho jednoho člověka vládnout smrt, tím spíše v síle nového života budou kralovat skrze jednoho, totiž Ježíše Krista, ti, kdo v hojnosti dostávají milost a dar ospravedlnění. Nuže tedy: jako provinění jednoho člověka přineslo odsouzení celému lidstvu, tak zase spravedlivý čin jednoho člověka přinesl celému lidstvu ospravedlnění, které dává život. Jako se totiž celé množství stalo neposlušností jednoho člověka hříšníky, tak zase poslušností jednoho se celé množství stane spravedlivými.

Evangelium - Mt 4,1-11

Ježíš byl vyveden od Ducha na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nako- nec vyhladověl.

Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li syn Boží, řekni, ať se z těchto kamenů stanou chleby.“

On však odpověděl: „Je psáno: ‚Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.‘“ Potom ho ďábel vzal s sebou do Svatého města, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: „Jsi-li syn Boží, vrhni se dolů. Je přece psáno: ‚Svým andělům dá o tobě příkaz, takže tě ponese na rukou, abys nenarazil nohou na kámen.‘“

Ježíš mu odpověděl: „Také je psáno: ‚Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.‘“ Zase ho vzal ďábel s sebou na velmi vysokou horu, ukázal mu všechna království světa i jejich slávu a řekl mu: „To všechno ti dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš řekl: „Odejdi, satane! Neboť je psáno: ‚Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit.‘“ Potom ho ďábel nechal - i přistoupili andělé a sloužili mu.

dovala kolem sebe ženy a dívky, které z lásky k Ježíši opustily svůj dosavadní život, aby se úplně věnovaly trpícím a nemocným lidem.

Začátek nového řeholního společenství

O svátku Nanebevzetí Panny Marie, 15. srpna 1425, shromáždila Františka své sestry před milostným obrazem Mariiným v kostele „Santa Maria Nuova“. Tady na Foru Romanum se zasvětily ženy Pánu a Matce Marii. To byla hodina zrození společenství oblátek olivetského kláštera, „Santa Maria Nuova“. Tyto řeholnice patřily k ženské odnoži benediktinů – olivetánů (Kongregace sv. Marie z Olivové hory).

Členky nové benediktinské větve se rozhodly pro společný život v jednom domě, u Tor de' Specchi, nahoře na Kapitolu. Tento dům získala Františka Římská pro sebe. Odtud mohly rozvíjet svoji charitativní činnost. Protože Františka byla ještě vázána manželstvím, nemohla se zatím definitivně připojit k tomuto společenství.

Nástroj míru v rodině

Po několikaletém vyhnanství se vrátil její muž Lorenzo spolu se synem Giovannim nazpět domů.

Oba byli nesmiřeni a zahořklí. S nekončnou trpělivostí přivedla Františka svého muže a svého syna k tomu, aby uzavřeli mír. Bylo to dílo modlitby a oběti. Brzy potom Lorenzo onemocněl. S obětavou láskou pečovala Františka o svého muže až do posledního vydechnutí.

Když v roce 1436 zemřel, vyhnala ji její snacha z domu. To bylo pro ni signálem, aby se definitivně připojila ke společenství, které založila. Bosa a bez opasku, podobná kajcnici, prosila u sester o přijetí. Ty ji rády přijaly a za krátkou dobu ji zvolily svou představenou.

Řádová představená a mystička

Svatá Františka Římská byla mysticky bohatě omilostněná. Vize, shromážděné jejím zpovědníkem Giovannim Mattiottim, jsou spojeny většinou s hlavními svátky církevního roku. Vypráví se také, že v posledních letech jejího života bylo vidět stále po jejím boku anděla strážného. Sama tohoto anděla přesně popsala.

*Orazio Gentileschi (1563–1639):
Vidění sv. Fratišky Římské*

Vyzařoval totiž takové světlo, že i v noci mohla v tomto světle číst a psát.

Poslední cesta

3. března 1440 ji zavolali k lůžku nemocného syna Giovanniho. Když se potom vydala na cestu zpět pěšky do svého kláštera, dostala závrť z horečky a musela se vrátit zpátky do paláce Ponziani. Tam, kde po 40 let žila se svou rodinou, odevzdala svoji duši Stvořiteli. Byla pohřbena v kostele „Santa Maria Nuova“, kde začala působit jí založená společnost. Kostel nese teď její jméno: „Santa Francesca Romana“.

Kult a patronáty

Františka Římská byla papežem Pavlem V. v roce 1608 svatořečena. Svátý František Saleský ji označil za jednu z největších světic církve.

Její atributy: koš s chlebem a otep palivového dřeva. To má vyjadřovat její péči o trpící a potřebné. Světičky se zobrazuje jako jeptiška v černém hábitu s opaskem a bílým závojem. Po jejím boku je vidět anděla strážného v dalmatické jáhna.

Františka je patronkou města Říma a patronkou žen. Papež Pius XI. ji prohlásil roku 1925 za patronku řidičů.

*Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 5/2013 přeložil -mp-*

Kardinál George: Klerikalismus je druhem nezodpovědnosti

Tisíce dokumentů týkajících se případů 30 kněží vinných sexuálními delikty zveřejnila chicagská arcidiecéze na základě dohody s advokátní kanceláří zastupující oběti (Jeff Anderson and comp.), čímž je v diecézi celá kauza právně uzavřena. Chicagský arcibiskup, kardinál Francis Georg, oznámil tuto skutečnost v diecézním časopise (www.catholicnewworld.com/cnwonline/2014/0112/cardinal.aspx Catholic New World, 12.–25. ledna 2014) a znovu požádal o odpuštění. Z dokumentů mimo jiné vyplývá, že prakticky všechny případy zneužití se staly před rokem 1988 a jeden v roce 1996. Kardinál k těmto tristním jevům na stránkách zmíněného časopisu mimo jiné píše: „Papež František hovořil v posledních měsících několikrát o nešvaru tzv. klerikalismu. Tento postoj vzniká tehdy, když se jedna či více osob rozhodne, že nebude přijímat zodpovědnost za své činy. Klerikalismus u kléru spočívá v tom, že se kněz necítí zodpovědný ani biskupovi, ani věřícím za to, co učí, za to, jak slaví liturgii, či za to, jak vykonává pastorační. Podobně je tomu i v případě biskupa, který nevnímá odpovědnost za svou službu ve vztahu ke kléru nebo k pastoračním radám. Klerikalismus je duchovně smrtelný, když se kněz rozhodne, že nebude zodpovědný ani Bohu a poruší svůj slib celibátu nebo příkázání. Všeobecná kázeň kněží byla nejvíce oslabena právě v 70.–80. letech, kdy došlo k většině případů pohlavního zneužití.“ Kardinál Georg v samotném závěru článku oslovuje věřící svojí diecéze: „Veškeré naše počínání je známo Bohu. On je milosrdným soudcem. Prosim vás proto, abyste Mu v modlitbách svěřovali oběti, pachatele i celou chicagskou arcidiecézi v této dějinné chvíli. Ještě jednou prosím o odpuštění všechny poškozené, zvláště oběti, ale také zástupy katolíků, kteří pocítili zahanbení za činy některých kněží a biskupů.“

*Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Otcovství na zemi zrcadlí obraz našeho Otce v nebi

Ve svém poselství z 2. listopadu 2013 v Medžugorje nám říká Panna Maria něco o nebeském otcovství. Marta Robinová, velká francouzská mystička, jejíž proces blahověštění bude nyní zahájen, měla také hluboké vědomí o nebeském Otci. Když mluvila o otcích, kteří jsou hlavami rodin, často srovnávala tato dvě otcovství.

Jeden takový rozhovor nám poskytl francouzský poutník, farář Yannik Bonnet, který do Medžugorje přišel na slavnost Všech svatých.

Dříve byl inženýrem chemie, který potom, co zemřela jeho žena, vstoupil do kněžského semináře a v roce 1999 byl vysvěcen na kněze. Jeho svědectví rozmýšlelo novou naději v mnoha srdcích.

V dubnu 1973, rok předtím, než zemřel francouzský prezident Pompidou, který tenkrát odmítl zákon o potratu, jenž byl později schválen prezidentem Giscardem d'Estaing, navštívil budoucí farář Yannik Martu Robinovou. Tenkrát byl Yannik ješ-

tě otcem rodiny a měl obavy o budoucnost svých sedmi dětí. Jeho sedmé dítě se právě narodilo. Mluvil s Martou Robinovou 55 minut. Tady předkládáme některé výňatky z jejich rozhovoru, které promlouvají daleko více než kdy jindy k naší době.

„Marto, myslíte si, že je užitečné, když se křesťané zapojují do politiky?“ (V té době to ještě papež Jan Pavel II. jasně nevyjádřil.)

Marta mu odpověděla: „Samozřejmě, ale vy to ještě v příštích deseti letech nedělejte.“

„Proč ne?“ ptal se Yannik.

„Protože jste právě dostal malé děvčátko, které potřebuje deset let svého otce, aby je vychoval.“

Yannik potom k tomu dodal: „Marta ke mně mnoho mluvila o výchově dětí a o roli otce. Bylo to právě proto, že jsem ji navštívil. Mluvila křesťalově jasně o významu otcovské role. Otec připravuje své dítě na to, aby se stalo samostatným a spořádaným člověkem. Matka naproti

tomu dává dítěti svoji lásku, kterou pro život potřebuje. Děti, které nebyly svými matkami milovány, mají často sebevražedné sklony.

Mladí lidé dnes často nemají žádný vnitřní řád a žádné pevné stanovisko. Z mých kolegů v semináři v Římě už někteří vzdali své povolání, protože to jednoduše nemohli zvládnout. Jsou to velmi emotivní lidé, ale bez vnitřního řádu.

V našich seminářích je nedostatek otcovských postav, které vyjadřují opravdové otcovství. Máme dobré učitele, ale chybí otcové, kteří mohou zprostředkovávat otcovství.“

Tady nám dává Panna Maria toto prospěšné poselství: „Proto, děti moje, skrze modlitbu naslouchejte vůli nebeského Otce. Hovořte s Ním. Mějte osobní vztah s Otcem, který ještě víc prohloubí vztah mezi vámi, společenství mých dětí, mých apoštolů. Jako matka si přeji, abyste se skrze lásku k nebeskému Otci pozvedli nad pozemské marnosti a pomáhali dru-

Zakladatel „Oázy Matky lásky“ Marco Ferrari se setkal s papežem Františkem

V říjnu minulého roku slavilo sdružení „Oáza z Paratika“ svoje 10. výročí založení. V průběhu těchto let pomohlo mnoha stovkám rodin z Paratika a okolních vesnic. Pak obrátilo svoji pozornost na projekty v misijních zemích. Skoro desetidenní návštěva v nemocnici v Zamakoe, která se konala v rámci sociálního a zdravotního projektu „Oáza v Kamerunu, Afrika“, připomněla mnoha nemocným, že by mohli být v tomto zařízení ošetřeni.

Teď můžeme s velkou radostí oznámit, že Svatý otec František udělil audienci Marku Ferrarimu, zakladateli projektu „Oázy Matky lásky ve světě“. Audience se konala 20. listopadu 2013.

Na náměstí Sv. Petra v Římě za přítomnosti biskupa Jeana Vincenta Ono, jenž přijel do Itálie, aby byl přito-

men této audienci a stanovil poslední body projektu, který se má postavit v jeho diecézi, byl představen Svatému otci nový projekt „Oáza v Gabunu, Afrika“, který měl začít v lednu 2014.

Při této příležitosti posvětil papež prst z pozemku, na němž se má postavit nemocnice v Oyem (první katolic-

Marco Ferrari s papežem Františkem

ká nemocnice v celém Gabunu). Papež pozorně naslouchal představení tohoto projektu a jiných projektů „Oázy Matky lásky ve světě“. Svatý otec, který Marka srdečně objal, požehnal dílo, které má vzniknout v Gabunu. Vyjádřil se, že si váží velké angažovanosti, kterou vyvíjí Oáza v Africe, na Středním východě a v Indii. Povzbudil přítomné, aby v tomto díle ve prospěch chudých pokračovali, a zatímco Marco mu daroval mariánský obraz „Matky lásky“, prosil ho, aby se za něho hodně modlil, a to zvláště u Madony.

Marco se potkal se Svatým otcem už v květnu minulého roku. Zjevně dojatý, a přece úplně klidný, prosil Svatého otce, aby podporoval ty, kteří pracují pro chudé, protože je to těžký úkol. Pak popřál papeži dlouhý život a ten odpověděl s úsměvem: „Také vám dlouhý život; ať vás Pán zachová dlouho se všim tím dobrem, které vykonáváte! Děkuji vám!“

Informace o sdružení lze najít na www.oasi-accoglienza.org.

Z Maria Heute 2/2014 přeložil -mp-

hým postupně poznávat nebeského Otce a přibližovat se k Němu.“

Yannik nám vyprávěl také o proroctvích pro Francii: „Marto, důvod, proč k vám dnes přicházím, je tento: protože jsem před šesti měsíci dostal sedmé dítě, a protože jsem velmi znepokojen tímto světem, ve kterém mám vychovávat své děti. Vidím, že přijde pád, a jsem naplněný starostmi, že musím v tomto světě vychovávat sedm dětí.“

„Marta odpověděla ihned svým tichým hlasem, který zněl jako zvoneček: »Ale to ještě není vůbec nic proti tomu, co ještě přijde. Nedovedete si vůbec představit, jak hluboko padneme!«

A skutečně jsem si to neuměl představit. Pak k tomu ještě uvedla: »Ale také uvidíte, že obnova bude mimořádná. Bude to jako míč, který se odrazí zpět.« »Pak se to vyrovná.« »Ne, obnova bude daleko vyšší a rychlejší než ten míč!« Pak mi vyprávěla o této obnově, která bude vyvolána obrácením a povoláním. Popisovala Francii, jak bude vypadat v tomto vzepětí duchovní obnovy. Potom jsme mluvili dále o tomto světě. Co mě nejvíce udivilo, že mluvila o geopolitických událostech, jako by byla prezidentkou Spojených států! Bylo to něco mimořádného!

Obdivuji její radu, kterou mi dala. Byla pro mne jako pro laika velmi užitečná, ale ještě více pro kněze. Myslím, že věděla, že se jednoho dne stanu knězem. Například mi řekla: »Nedělejte si život složitějším, než je. Udělejte, co můžete, k čemu jste vždy povolán, konejte jenom to, čeho jste schopen. Nekomplikujte jednoduché věci. Existují věci, pro které máte talent, a jiné věci, pro které talent nemáte! Když děláte věci, pro které máte talent, pak nemůžete dělat špatně.« Dala mi jen takovou radu, která odpovídá zdravému rozumu.

Měli jsme mimořádný rozhovor, jako bychom se už po léta znali, i když jsme se setkali poprvé.“

Mnoho díky, pane faráři Yanniku! Kéž by nás tato slova uklidnila! Nejenom Francouze, ale všechny lidi v této době krizi, které vyvolávají obavy o svět. Kéž by nás to podnítilo, abychom svými modlitbami přivolali den, kdy míč vyskočí nazpět, kdy ničitelé křesťanských hodnot budou buďto osvíceni, nebo zneškodněni!

*Z Maria heute 2/2014
přeložil -mp-*

Pokoušení Krista

Ďábel znejistěl: Kdo je tento Ježíš? Při jeho narození se zjeví andělé a jedna nádherná hvězda. Ale teď tady v poušti mrzne, hladoví a žízni. Je Boží Syn, nebo normální lidské dítě? „Ďábel by se neopovážil Krista pokoušet, kdyby na něm skrze slabost a hlad neviděl něco typicky lidského.“ – Tak to komentuje sv. Hilarius. Poté, co se Ježíš postil na poušti po čtyřicet dnů, ptá se ďábel Krista: „Jestliže jsi Syn Boží, pak...“ K tomu poznamenává sv. Ambrož: „Co jiného chce tento úvod k rozhovoru říci, než že on věděl, že Syn Boží brzy přijde, ale nedomníval se, že přišel v takové tělesné slabosti?“

Pro Krista by byla maličkost ďábla zaplašit. Ale on se chtěl nechat od ďábla pokoušet, a to z dobrého důvodu. Tomáš Akvinský vypočítává čtyři důvody:

Svým pokoušením nám chtěl Kristus pomoci v našich pokušeních. Svatý Řehoř v tom vidí paralelu ke smrti Kristově: „Nebylo pod důstojnost našeho Spasitele, aby se nechal pokoušet. On přišel, aby se dokonce dal zabít. Bylo správné, že překonal naše pokušení svým pokušením, jako že také přišel, aby zvítězil nad naší smrtí svojí smrtí.“

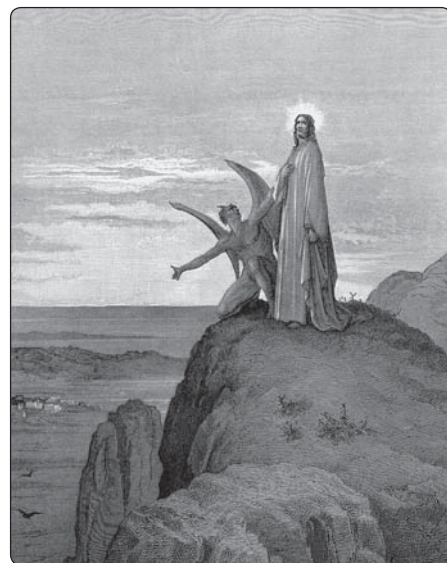
Pokoušení Krista nás má napomínat. Je lhostejné, jak jsme svatí, před pokušeními ďábla si nikdy nemůžeme být jisti. Kromě toho nám chtěl Kristus dát příklad. Tak, jak on reagoval vůči pokušitelci, máme se v pokušení chovat i my. Kristus odporoval těmto pokušením slovy z Písma svatého. V tom ho může každý napodobovat.

Nakonec nám chtěl Kristus vštípit neotřesitelnou důvěru ve svoje milosrdenství. On byl sám pokoušen. Proto můžeme být přesvědčeni, že s námi má soucit, když budeme pokoušeni: „Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy (se nedopustil) hříchu.“ (Žid 4,15)

Tomáš se také ptá, jestli způsob, jakým ďábel postupoval, byl přiměřený. A všímá si přitom něčeho, co je všeobecně platné: Když nás ďábel pokouší, nevede naši vůli přímo ke zlému. Pokouší se jen nás tomu zlému přiblížit. Přitom postupuje různě a přizpůsobuje se sklonům

své „oběti“: „Nějakého duchovního člověka nepokouší ďábel ihned k těžkým hříchům, nýbrž začne pomalu s lehčími hříchy a vede pak k těm těžším.“

Tak postupoval ďábel u Evy. Ponoukal ji nejprve k tomu, aby myslela na plody, které nesměla jíst, potom ji nabádal k ješitné slávě („Oči se vám otevrou.“) a nakonec k veliké pýše („Budete jako Bůh.“).

Stejně postupoval ďábel také u Krista: „Nejprve jej pokoušel tím, co někdy potřebují také duchovní muži, totiž udržení těla výživou. Potom přechází k tomu, na co padají duchovní mužové, totiž konat něco, aby byli vidět. To patří k chtivosti slávy. Za třetí přivádí pokušení k tomu, co už není věcí duchovního člověka, ale člověka tělesného, totiž k žádosti po bohatství a světských počtech až k pohrdání Bohem.“

Ale bylo by hříchem proměnit kamení v chléb? To přece nebyl žádný hřích, rozmnožit chleby, aby odpomohl od hladu. Na to odpovídá svatý učitel Tomáš: „Nebylo by v pořádku, kdyby se někdo pokoušel o zázrak, aby si opatřil potravu, když by si mohl pomoci obvyklým lidským způsobem. (...) Tady by ale mohl Kristus hlad utišit jiným způsobem než zázrakem.“ Mohl by například jíst kobylky a med divokých včel jako Jan Křtitel, nebo by mohl dojít do blízké vesnice, aby si tam koupil chléb...

*Z Kirchliche Umschau 2/2013
přeložil -mp-*

Umožňujte jeden druhému růst

Odpovědi Svatého otce Františka na otázky snoubeneckých dvojic při svatováleňnském setkání na náměstí Sv. Petra v Římě 14. února 2014

1. otázka: Strach z „navždy“

Svatosti, mnozí si dnes myslí, že slib věrnosti na celý život je věcí příliš nesnadnou. Mnozí cítí, že úkol žít společně navždy je krásný, fascinující, ale přece jen příliš náročný, takřka nemožný. Chtěli bychom vás požádat o slovo, které by nám tuto věc objasnilo.

Je důležité ptát se, zda je vůbec možné milovat se „navždy“. Mnoho lidí se dnes bojí definitivních rozhodnutí na celý život. Zdá se to nemožné. Všechno se dnes mění rychle, nic netrvá dlouho... A jeden mladík např. svému biskupovi řekl: „Chci se stát knězem, ale jenom na deset let.“ Měl strach z definitivního rozhodnutí. Je to všeobecný strach, který je vlastní naší kultuře. Tato mentalita vede mnohé z těch, kdo se připravují na manželství, k tomu, že si řeknou: „Budeme spolu, dokud potrvá naše láska.“ A potom? Rozloučí se a na viděnou... a manželství končí. Co ale rozumíme slovem „láska“? Je to pouhý cit, psychofyzický stav? Jistě, pokud je tomu tak, nedá se na ní vybudovat nic pevného. Pokud je ale láska vztahem, je to skutečnost, která narůstá, jako příklad můžeme říci: podobně jako se buduje dům. A dům stavíme společně, nikoli sami! Stavět znamená růst umožňovat a napomáhat růstu.

Draží snoubenci, připravujete se ke společnému růstu, ke stavbě tohoto domu, abyste žili navždy spolu. Nechcete jej zakládat na písku citů, které se objeví a zase mizí, nýbrž na skále skutečné lásky, lásky, jež pochází od Boha. Rodina se rodí z tohoto projektu lásky, která chce růst, jako se staví dům, který je místem lásky, pomoci, naděje a podpory. Tak jako Boží láska je trvalá a navždy, tak také chceme, aby láska, jež zakládá rodinu, byla trvalá a navždy. Nesmíme se poddat „kultuře provizorního“! Tato kultura nás dnes všechny prostupuje. Tak to ale dál nejde.

Jak tedy léčit tento strach z „navždy“? Léčí se den za dnem tak, že Pánu Ježíši svěřujeme život, který se stává každodenně

ni duchovní poutí, složenou z jednotlivých kroků či malých kroků a krůčků společného růstu, úsilí stávat se ženami a muži dozralými ve víře. Protože toto „navždy“, draží snoubenci, není pouze otázka trvanlivosti! Manželství není povedené pouze tím, že vydrží. Důležitá je jeho kvalita. Úkolem křesťanských manželů je být spolu a umět se milovat navždy. Vybavuje se mi zázrak rozmnožení chlebě. Také pro vás může Pán rozmnožovat vaši lásku a každý den vám ji dávat čerstvou a dobrou. Má jí nekonečné zásoby! On vám dává lásku, která je základem vašeho spojení, a každý den ji obnovuje a posiluje. A činí ji ještě větší, když se rodina rozrůstá o děti. Na této cestě je důležitá a nezbytná modlitba. Vždycky. Pro ni, pro něho a pro oba společně. Proste Ježíše, aby rozmnožoval vaši lásku. V modlitbě *Otče náš* říkáme: „Chléb náš vezdejší dej nám dnes.“ Snoubenci se mohou naučit modlit také takto: „Pane, dej nám dnes naši každodenní lásku,“ protože každodenní láska snoubenců je chlebem, pravým chlebem duše, který je jim oporou, aby pokračovali v cestě. (...) Toto je modlitba snoubenců i manželů. Nauč nás milovat se, mít se rádi! Čím více se mu svěříte, tím více bude vaše láska „na-

vždy“, schopná obnovovat se a přemáhat všechny nesnáze. To jsem vám chtěl říci jako odpověď na vaši otázku.

2. otázka: Žít spolu aneb „styl“ manželského života

Svatosti, žít dennodenně spolu je krásné, dodává to radost a podporu. Zároveň je to však výzva, kterou je nutné zvládat. Myslíme si, že je třeba naučit se milovat. Jistě existuje „styl“ partnerského života, spiritualita každodennosti, kterou bychom se chtěli naučit. Můžete nám v tom, Svatý otče, pomoci?

Společný život je umění, trpělivá, krásná a uchvacující pouť. Nekončí tam, kdy jste jeden druhého získali, naopak, právě tehdy začíná! Toto každodenní putování má svá pravidla, která můžeme shrnout ve třech slovech, jež jsi vyslovil. Slovech, která jsem už mnohokrát opakoval rodinám: „s dovolením“, tedy „mohu“, „děkuji“ a „promiň“.

„Mohu - Smím?“ To je slušná žádost, jak moci vstoupit do života někoho jiného, v úctě a s pozorností. Je nutné naučit se klást tyto otázky: Mohu toto udělat? Zamlouvá se ti, že to takto uděláme? Podnikneme to, vychováme naše děti takto? Chceš, abychom si dnes večer někde zašli? Zkrátka, žádat o dovolení znamená dokázat zdvořile vstoupit do života druhých. Zapamatujte si to dobře: umět zdvořile vstoupit do života druhých. Není to jednoduché, vůbec to není jednoduché. Někdy spíše užíváme trochu těžkopádné způsoby, jako bychom šlapali v pohorkách. Pravá

láska se ale nevnučuje s tvrdostí a agresivitou. V *Kvíticích svatého Františka* nalézáme toto vyjádření: „Věz, že zdvořilost je jednou z Božích vlastností... a zdvořilost je sestrou milosrdné lásky, která zhasí nenávist a uchovává lásku.“ (kap. 37) Ano, zdvořilost lásku uchovává. Dnes je v našich rodinách, v našem často tak násilném a povýšeném světě, zapotřebí mnohem větší slušnosti. A s tím je možné začít doma.

„*Děkuji.*“ Zdá se, že je snadné toto slovo vyslovit, ale víme, že tomu tak není... Přitom je tak důležité! Učíme je říkat děti, ale pak na ně sami zapomináme! Vděk je důležitý pocit! Jedna stará žena mi kdysi v Buenos Aires řekla: „Vděčnost je květ, který roste v ušlechtilé půdě.“ K tomu, aby tento květ vyrostl, je nezbytná ušlechtilost duše. Pamatujete si na Lukášovo evangelium? Ježíš uzdravuje deset malomocných, avšak pouze jeden přichází zpět, aby mu poděkoval. A Pán se ptá – kde je těch zbylých devět? Totéž platí pro nás: dokážeme děkovat? Ve vašem vztahu – a zítra také v manželském životě – je důležité mít stále na vědomí, že druhý člověk je Boží dar, a Božímu daru se říká *děkuji!* V tomto vnitřním postoji je třeba si vzájemně za každou věc děkovat. Není to jen zdvořilostní slůvko, které používáme navenek, abychom působili vychovaně. Je nutné umět poděkovat jeden druhému, aby manželský život dobře pokračoval.

Třetí slovo: *Promiň.* V životě se dopouštíme mnoha chyb a omylů. Všichni chybujeme. Je tu snad někdo, kdo by se nikdy nezmylil? Ať zvedne ruku! Chybujeme všichni, všichni. Neuplyne den, abychom nepochybili. Bible říká, že i ten nejspravedlivější zhřeší sedmkrát za den. A tak, jak chybujeme, je nutné také užívat toto prosté slovo: „Promiň.“ Většinou každý pohotově obviní druhého a sám sebe ospravedlní. To už začalo u našeho otce Adama, když se ho Bůh zeptal: „Adame, jedl jsi z toho stromu?“ – „Já? Ne! To ona mi to dala!“ Obviňovat druhého, abychom nemuseli říkat „promiň“, „prosím o odpuštění“. To je starý příběh! Je to pud, který stojí u počátku mnoha pohrom. Učme se uznávat vlastní chyby a prosit o odpuštění. „Promiň, jestli jsem dnes zvedl hlas“, „promiň, že jsem kolem tebe prošel a nepozdravil jsem tě“, „promiň, že jsem přišel pozdě“, „že tento týden jsem byl tak tichý“, „že jsem příliš

mluvil a nikdy nenaslouchal“, „promiň, že jsem zapomněl“, „promiň, byl jsem rozzlobený a vybil jsem si to na tobě“... Můžeme říci tolikrát denně „promiň“. Také takto křesťanská rodina roste. Všichni víme, že neexistuje dokonalá rodina ani dokonalý manžel nebo dokonalá manželka.

O dokonalé tchýni ani nemluvě... Existujeme jen my, hříšníci. Ježíš, který nás dobře zná, nás učí jednomu tajemství: nikdy nezákončit den, aniž bychom vzájemně požádali o odpuštění, aniž by se k nám domů a do naší rodiny vrátil pokoj. Je normální, že se manželé hádají, ale je tu vždy ještě něco jiného... Pohádali jste se, rozzlobili jste se, možná létaly talíře, avšak prosím, pamatujte si – nezákončete nikdy den bez toho, že byste se usmířili! Nikdy, nikdy, nikdy! To je tajemství, tajemství k uchování lásky a k nastolení pokoje. Není nutné pronášet krásná slova... Někdy stačí jen gesto a... usmíření je tu. Nikdy bez něj nezákončete den, protože kdybyste to udělali, to, co máte uvnitř, vychladne a zatvrdí se, a další den už je obtížné se usmířit. Dobře si pamatujte: nikdy nekončit den bez usmíření! Naučme-li se žádat vzájemně o prominutí, odpuštění jeden druhému, manželství potrvá a půjde kupředu. Když na audience nebo na mši svatou do Svaté Marty přicházejí manželé, kteří slaví padesáté výročí sňatku, ptám se jich: „Kdo koho snášel?“ Jak je to krásné – dívají se jeden na druhého, potom na mne a říkají: „Oba dva navzájem.“ A to je moc krásné, to je nádherné svědectví!

3. otázka:

Styl slavení svátosti manželství

Svatosti, v těchto měsících jsme zaměstnání spoustou příprav na svoji svatbu. Můžete nám dát nějakou radu k tomu, jak správně svatbu slavit?

Konejte ji jako slavnost, protože svatba je slavnost, křesťanská slavnost, niko-

li světská. Nejhlubší důvod radosti onoho dne nám ukazuje Janovo evangelium. Vzpomínáte si na svatbu v Káni? V jedné chvíli dojde víno a zdá se, že slavnost se nevyvede. Představte si to, končit slavnost pitím čaje. To nejde! Bez vína není slavnost! Na Mariinu prosbu se v oné chvíli Ježíš poprvé zjevil a vykonal znamení: proměnil vodu ve víno, a tak svatební slavnost zachránil. To, co se stalo v Káni před dvěma tisíci lety, se vlastně stává na každé svatbě. Vaše manželství činí plným a hluboce pravdivým právě přítomnost Pána, který se zjevuje a dává milost. Jeho přítomnost dává „dobré víno“. On je tajemstvím plné radosti, která opravdu rozehrívá srdce, Ježíšova přítomnost v této slavnosti. Slavnosti krásné, ale s Ježíšem, nikoli ve světském duchu! A je-li Pán přítomen, je to znát.

Současně však bude dobré, bude-li vaše manželství střídme a dá vyniknout tomu, co je opravdu důležité. Někteří si dělají větší starosti s vnějšími znaky, hostinou, fotografiemi, oblečením a květinami... To jsou na svatbě důležité věci, ale jediné pokud ukazují pravý důvod vaší radosti: Pánovo požehnání vaší lásce. Učíňte to tak, aby vnější znaky vaší slavnosti podobně jako víno v Káni ukazovaly Pánovu přítomnost a připomínaly vám a všem původ a důvod vaší radosti. Ale ještě něco bych rád zdůraznil. Manželství je také každodenní práce, dalo by se říci řemeslnická práce, klenotnická práce, protože manžel má za úkol činit ženu více manželkou a manželka má muže činit více manželem. Je třeba růst také lidsky, jako muž a jako žena. A to se děje mezi vámi. Tomu se říká společný růst. Nepřichází to ze vzduchu! Pán požehná, ale vychází to z vašich rukou, z vašich postojů, způsobu života, způsobu vzájemné lásky. Vzájemně si umožňujte růst! Počínajte si vždy tak, aby druhý rostl. Pracujte na tom. A tak si myslím, že jednoho dne půjdeš s manželem po ulici svého města a lidé budou říkat: „Podívejte, to je krásná žena! A podívejte, jak jemu to sluší!“ Toho je třeba dosáhnout, abyste si totiž vzájemně, jeden druhému umožňovali růst. A to bude odkaz, který zůstane dětem, že totiž měli tatínka a maminku, kteří rostli společně a jeden druhému umožňovali, aby byli více mužem a ženou.

Česká sekce Rádia Vatikán

O křesťanském chápání člověka (2 - dokončení)

Genderové šílenství

Znamením pro to je zvláště v západních zemích přítomná a prosazující se „genderová ideologie“, která chce „vytvořit nového člověka, a sice skrze zrušení tradičních rolí pohlaví“ (Volker Zastrow, FAZ). Jako nejvlivnější „přemysletelka“ platí v kalifornském Berkeley profesorka rétoriky a srovnávacích literárních věd Judith Butlerová, která nabízí na mnoha německých vysokých školách gender-studia a patří k elitě. Genderová ideologie cílí především na to, dát zcela k dispozici lidskou „pohlavnost“. Již se neptá: Co je žena?, Co je muž? nýbrž: Jak se utvořím jako žena či muž? „Člověk“, popř. „člověčice“ je stvořitel a konstruktér sám/sama sebe. A konečně cílí tento konstruktivismus, za jehož „ikonu“ Judith Butlerová platí, na to, „zničit všechna esencialistická (bytočná) pojetí člověka nebo přirozenosti... Ve skutečnosti je člověk společenský, dějinný nebo jazykový artefakt a žádné... transcendentální bytí.“ (Jane Flaxová)

Genderová ideologie vděčí za rozhodující podněty především Simone de

Beauvoire, „životní partnerce“ existenciálního filosofa Jeana Paula Sartra. V roce 1949 zveřejnil dílo „Jiné pohlaví“, jež se stalo „biblí“ feminismu. V něm ještě více vystupuje do popředí radikální pojem svobody. Podle něj není člověk nic jiného „než to, čím se udělá“. Kvůli této svobodě je Sartre ateista. Jestliže Bůh existuje, je člověk jím stvořen a jen jemu je člověk zodpovědný. Jestliže ale Bůh neexistuje, pak také neexistuje lidská „přirozenost“, která by byla předurčena naší svobodě a jí byla svěřena. Pak platí jen vlastní zásah, sebeuschopňující autonomie rozhodnutí. Sartrova existencialismu následně využívá Simone de Beauvoire pro situaci ženy. Nejznámější věta její knihy zní: „Člověk nepřichází na svět jako žena, člověk se jí stane. Žádný biologický, psychologický nebo hospodářský osud neurčují postavu, která pak v klíně společnosti přijme ženské bytí člověka.“ (str. 265) Jako neexistuje pro Sartra žádné předepsané bytí (přirozenost) člověka, stejně tak pro Simone de Beauvoire neexistuje žádná „přirozenost“ ženy, ale ta je určena pouze pro vlastní volbu.

Stejně tak neuznává genderová ideologie také žádné bytočné rozdíly mezi mužem a ženou. Rozdíl mezi „sex“ (biologický) a „gender“ (podmíněno kulturně) je čistě interpretační. Aby se emancipačně pokročilo, je třeba „zinscenovat“ subjektivní a otevřeně pluralistické pohlaví. (srov. Judith Butler: *Das Unbehagen der Geschlechter*, Frankfurt 1991) „V červnu 1997 přednesla Butlerová nový výklad Antigone-mýtu, v němž označila incest mezi bratrem a sestrou jako novou variantu sexuální dekonstrukce. A vůbec by se mělo vyčerpání všech sexuálních možností konečně osvobodit od dosavadních konstrukcí ontologicky odůvodněných pohlavních antropologií. Také transvestismus, stejně jako přeměna pohlaví, by byly myslitelné a dokonce žádoucí. Skutečně bude pohlavní život »inscenován«, ono JÁ pone-se jen příslušnou pohlavní masku – s důsledkem, že tato maska vůbec žádné JÁ neschová.“ (Seyla Benhabib: *Feminismus und Postmoderne*, citováno podle Hanna Gerl-Falkowitz: *Frau-Männin-Menschin*, Kevelaer 2009, str. 167)

Mezitím existují již různorodé náznaky k nové instalaci lidského těla ve smyslu totálního sebenávrhu a dále pokračujícího inscenování identity. Tak si např. známá popová hvězda Michael Jackson nechal pomoci mnoha operací „zkomponovat“ transsexuálně-syntetický obličej. Časem by se měl člověk stát svým vlastním softwarem s odpovídající odpovědností k neustálým změnám. V zásadě nestojí za genderovou ideologií nic jiného než nárok člověka na své neustálé sebevynalézání – jednak jako svůj vlastní tvůrce. Právem proto nazval magazin „Cicero“ genderový hlavní proud „gender mainstreaming“ (GM) „znovuvynalezením lidství“ a „způsobem totalitního komunismu ve věci vztahu pohlaví“, a dokonce časopis „Der Spiegel“ (1/2007) uvedl, že GM nechce vůbec změnit jen situaci člověka, „nýbrž samotného člověka“.

Transhumanismus*

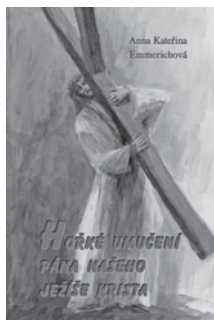
Více na pováženu, než cíle genderové ideologie, se zdají plány a sny o budoucnosti avantgardy mezi přírodními vědci a techniky, kteří vidí v člověku pouhý výrobek bezduché a bezcílné evoluce, která

KNIHOVNIČKA

Na straně 16 najdete anotaci ke knize
HOŘKÉ UMUČENÍ PÁNA NAŠEHO JEŽÍŠE KRISTA.
Jde o vidění německé stigmatizované mystičky, blahoslavené Anny Kateřiny Emmerichové. K postnímu rozjímání nabízíme následující úryvek.

...viděla jsem Ježíše, jak visí na kříži úplně opuštěný a bez útěchy. Trpěl všechno, co trpí ubohý, zmučený, zničený člověk v největší opuštěnosti bez lidské a božské útěchy, když víra, naděje, láska stojí zcela opuštěné v poušti zkoušek bez odpovědi a osvětlení, bez jakéhokoli světla, nahé a vyprázdňené a žijící pouze samy ze sebe s nekonečným utrpením. Tuto bolest vůbec nelze popsat. V tomto utrpení nám Ježíš vydobyl sílu, v té nejhorší ubohosti opuštěnosti, když všechna pouta a vztahy s tímto bytím a životem, tímto světem a přírodou jsou zpřehrány a když

se uzavírají ty vyhlídky, které otvírají tento život jinému bytí, abychom spojili naši opuštěnost se zásluhami jeho opuštěnosti na kříži a vítězně v tomto boji obstáli. Vydobyl nám zásluhu pro to, abychom obstáli v nejtěžším boji s celkovou opuštěností, a obětoval svou ubohost, svou opuštěnost pro nás ubohé hříšníky tak, že člověk, který je spojen s Ježíšem v tajemném těle Církve, už nemusí pochybovat v poslední hodině, když vše pohltí temnota a zmizí veškeré světlo a útěcha. Do této pouště vnitřní temnoty již nemusíme sestoupit sami a s obavami!

se musí plánovaně vědecky vyvíjet dál. Již v roce 1957 zformoval britský biolog a nositel Nobelovy ceny Julian Huxley, svého času předseda UNESCO a spoluzakladatel WWF (Světový fond na ochranu přírody) a zároveň bratr autora „Pěkného nového světa“ Aldouse Huxleye, pojem „transhumanismus“. Tím bylo míněno, že s pomocí vědy a techniky by mohl lidský druh růst sám nad sebou. Dnes se mnozí přední vědci z tzv. klíčových technologických oborů přiznávají k tomu: díky vědecko-technickému pokroku „není už člověk odkázán na slepou hru přírody, ale může se konečně volně rozvinout“. (Stephan Rheder: *Gott spielen*, München 2007, str. 212) Nejradikálnější z nich, kteří se označují za „entropianisty“, předpovídají rozloučení se s pohledem na člověka v dnešním slova smyslu, jehož (tj. rozloučení – pozn. překladatele) bude dosaženo, „až budeme v situaci, že budeme umět lidského ducha dostatečně na počítačích vyladit... Pro nás představuje lidství jen přechodný proces evoluce od inteligence, a my upřednostňujeme nasazení techniky, abychom urychlili náš přechod od lidského k transhumánnímu nebo k posthumánnímu.“ (Max More: *Chefdenker der Transhumanisten*, in: Stephan Rheder, *tamtéž*, str. 213n)

Exotické květy transhumanistických vizí vyjevil Earl Cox ve své knize vydané v roce 1996 „Beyond Humanity: CyberRevolution and Future Mind“: „Můžeme ... našeho ducha přehrát na nosiče, které vytvořily naše děti-stroje, a společně můžeme prozkoumat vesmír. Zbaveny naší náchylné biologické formy, se mohou kombinace lidské a umělé inteligence svobodně pohybovat po vesmíru ... Takový kombinovaný systém ... představuje vrcholný triumf vědy a technologie a bude zcela přesahovat zaostalé pojmy dnešních teologů o božství a božskosti.“ (Earl Cox: *Beyond Hu-*

manity..., in: David Noble: *Eiskalte Träume*, Freiburg 1998, str. 213n)

Clive S. Lewis představil vpravdě precizním způsobem v prorocké vizi své eseje z roku 1943 „The Abolition of Man“ proces, který neodvratně vede k odstranění člověka: „Konečného stavu je dosaženo, když lidství dosáhlo plné kontroly nad sebou na základě eugeniky a předpokladu formování. Ovládnutí člověka sebou samým znamená zcela jednoduše vládu formovatele nad formovaným lidským materiálem... Proces, který, pokud nebude zakázán, zničí člověka, odehrává se mezi komunisty a demokraty stejně tak nápadně jako mezi fašisty. Metody se mohou nejdříve odlišovat brutalitou. Ale někteří mírumilovní přírodně vzděláni s cvikem na nose, někteří úspěšní dramatikové, někteří amatérští filosofové z našeho středu následují dlouho tytéž cíle jako tehdy vládnoucí nacisté v Německu. Tradiční západní pohled na člověka se svým systémem hodnot je »potřebovaný« a lidství má být přetvořeno do nové formy podle vůle některých lidí jedné generace, která se naučila, jak se to dělá. Jako král Lear jsme se pokusili naši lidskou výsadu odložit a zároveň ji zachovat. To je ale nemožné. Buď jsme duch obdařený rozumem, obraz Boží, a jemu jsme navždy povinováni, nebo jsme prostě příroda určená k tomu, aby byla prohnětena a vytesána do nových forem podle libosti pánů, kteří dle očekávání nemohou mít jiný motiv než své vlastní subjektivní impulsy.“ (C. S. Lewis: *Die Abschaffung des Menschen*, Freiburg, 4. vydání 1993, str. 74n)

*Z Kirchliche Umschau 3/2013
přeložil -tk-*

* Co je to „transhumanismus“, viz obsírně na <http://cs.wikipedia.org/wiki/Transhumanismus> (pozn. překladatele)

Ani homo-svatby ani homo-pastoři

Anglikánská církev v Anglii oficiálně zakázala zehnaní párů téhož pohlaví. Prohlásila rovněž, že do podobných svazků nesmějí vstupovat pastoři nebo ti, kdo chtějí v anglikánském společenství plnit duchovní službu. Nóta biskupského kolegia je reakcí na nový britský zákon rozšiřující definici manželství na

homosexuální páry. Existují vážné obavy, že homosexuální páry začnou právní cestou usilovat o náboženské svatební ceremonie. Anglikánská církev jako státní náboženství je v této věci v obzvlášť choulostivé situaci.

*Johana Bronková,
Česká sekce Rádia Vatikán*

V **Centru naděje a pomoci** (CENAP) nám velice záleží na šíření úcty k životu. To si více připomeneme v březnu, kdy 25. 3. budeme slavít Den modliteb za nenarozené děti. Většinou se v tento den pořádají pochody pro život. Domnívám se ale, že tato jednorázová akce nestačí. Naopak, pokud se má pomáhat nenarozeným dětem a jejich rodičům, je potřeba soustavná, dennodenní práce. Je to jednak mravenčí práce v naší gynekologické ambulanci, v poradně pro ženy a dívky, jsou to kurzy pro nastávající rodiče, především kurz „Na začátku těhotenství“, kde se snažíme nastávající rodiče i ostatní členy rodiny motivovat k plnému přijímání dítěte. Neméně je důležité šířit informace o symptotermální metodě přirozeného plánování rodičovství (STM PPR). Stále se setkáváme se situacemi, kdy v důsledku neznalosti STM PPR se tak snadno padá do pastí potratů – zjevných, ale i skrytých ve formě antikoncepce či likvidace zárodků v rámci umělého oplodnění. Proto i v březnu – **v sobotu 15. 3. začíná u nás v brněnském Centru naděje a pomoci KURZ SYMPTOTERMÁLNÍ METODY PPR**. Zájemci, především mimobrněňští, mohou tedy využít dvě soboty, aby se tuto metodu naučili. Metoda, kterou v naší organizaci nabízíme, je precizně vypracovaná, jasně pochopitelná, dobře naučitelná. Jejím přínosem je to, že ji vypracoval tým odborníků nejen lékařů-gynekologů, ale i psychologů a pedagogů. Doporučujeme investovat čas a naučit se dobře rozumět zákonitostem lidské plodnosti. Je to důležité především pro každou ženu, aby rozuměla svému tělu, aby se nenechala manipulovat do užívání hormonů zbytečně, nebo dokonce škodlivě. Je to důležité pro každý manželský pár – pokud se manželé chtějí spolehlivě vyhnout početí dítěte, je to vlastně jediná cesta, jak se opravdu početí vyhnout. Jakákoliv antikoncepce použitá v plodném období pouze snižuje pravděpodobnost otěhotnění, ale nikdy ji nevyloučí. A pokud si manželé přáli otěhotnění, zvláště v dnešní době, kdy se stále během těhotenství údaje přeměňují a porovnávají do tabulek, kdy se zbytečně indukují porody, je pak moc důležité vědět, kdy ve skutečnosti k početí došlo. Více o kurzu je na <http://www.cenap.cz/wks-stm-ppr.php>.

MUDr. Ludmila Lázníčková

Upřesnění: V 7. čísle Světla jsme otiskli rozsáhlý rozhovor s korejskou sopranistkou, který jsme převzali z časopisu Vířazstvo srdca. Ve slovenském originálu bylo jako jméno zpěvačky uvedeno **Sunhae Agnes**, což bylo převzato i do českého překladu (a chyběně přechyleno na Agnesová). Na základě reakce některých čtenářů upřesňujeme, že jméno Agnes je jméno udělené při křtu. Příjmením zpěvačky je **Im**. Běžně tedy lze při hledání na internetu zpěvačku najít jako **Sunhae Im**. Omlouváme se za uvedení zavádějící informace o jménu zpěvačky a přejeme o to více krásných chvil při případném poslechu jejího zpěvu, např. z vlastních internetových stránek www.sunhaeim.com.

Redakce

Pondělí 10. 3. 2014: 6:05 Vatican magazine (758. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Libanonský odkaz 7:00 Zachraňme kostely (6. díl) 7:20 Pan profesor 7:40 Kaplička svaté Barbory 7:50 Přijeme si ... 8:05 BET LECHEM – vnitřní domov (28. díl): Sestra Remigie Anna Češíková, boromejka 8:25 Jde o život (6. díl): Církev 10:00 Nedělní čtení: 1. neděle postní 10:30 Gospelový sborník 10:45 Pro víta mundi (89. díl): doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. (1. díl) 11:25 NOEkreace (217. díl) 11:35 Ochmelená story 11:45 Bible pro nejmenší: Petr ve vězení 11:50 Sedmihlášky: Ani sem si nemyslela 11:55 Z pokladů duše: Mons. Jan Svoboda – Síla mše svatě [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Luboš Malý: Missa Antiqua 13:45 Vatican magazine (758. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:15 Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad 14:25 Monte Cristallo 14:35 Příběhy odvaha a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu 15:10 Noční univerzita: Jiří Fuchs – Kouzlo nové morálky [P] 16:00 V souvislostech (44. díl) 16:20 Dar z Medugorje 16:45 Princ, který si vybral Dona Boska 17:35 Muzeum Kysuckej dediny vo Výchylkovke 18:00 Salesiánský magazín 18:15 20 let jeden pro druhého: Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov 18:30 Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec [P] 18:35 Sedmihlášky: Ani sem si nemyslela 18:40 Pod lupou: Forum života [P] 19:10 Ars Vaticana (16. díl) 19:25 Přijeme si ... 19:40 Zprávy z Věčného města: 10. 3. 2014 [P] 19:50 Z pokladů duše: Mons. Jan Svoboda – Síla mše svatě 20:00 Ich bin: Já jsem [P] 21:00 Na koberečku [P] 21:10 Rok vína 21:35 Terra Santa News: 5. 3. 2014 22:00 Noční univerzita: P. Jan Linhart – K čemu směřuje náš duchovní růst 23:05 Vatican magazine (758. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:40 Noemova pošta: březen.

Úterý 11. 3. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 10. 3. 2014 6:15 Má vlast: Uherský Brod 2013 8:10 Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová 9:05 Hudební magazín Mezi pražci 9:45 Poselství svatých: Papež Jan XXIII. 10:00 Vatican magazine (758. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:35 Noční univerzita: P. Jan Linhart – K čemu směřuje náš duchovní růst 11:35 Drslavice 11:45 Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec 11:50 Sedmihlášky: Ani sem si nemyslela 11:55 Z pokladů duše: Mons. Aleš Opatrný – Duchovní literatura [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. 12:15 Zprávy z Věčného města: 10. 3. 2014 12:30 Hudební okénko (1. díl) 13:00 Ars Vaticana (16. díl) 13:15 Letohrad – Muzeum řemesel 13:40 Zachraňme kostely (6. díl) 14:00 Být s naším lidem 14:15 Budu pomáhat: vedlesebe.cz 14:25 Noemova pošta: březen 16:00 Kříž a pŕlměsíc 16:25 Přijeme si ... 16:45 Cesta do turecké země (9. díl) [P] 17:05 BET LECHEM – vnitřní domov (28. díl): Sestra Remigie Anna Češíková, boromejka 17:25 Zázrak v pralese 18:00 Noeland (64. díl) 18:30 Bible pro nejmenší: Na počátku... [P] 18:35 Sedmihlášky: Ani sem si nemyslela 18:40 Hermie a Stanley na táboře 19:15 NOEkreace (217. díl) 19:25 Ochmelená story 19:35 Zpravodajské Noeviny: 11. 3. 2014 [P] 19:50 Z pokladů duše: Mons. Aleš Opatrný – Duchovní literatura 20:00 Misie na živo [L] 21:05 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 21:25 Mwebare kwija – Klinika v buši 21:40 Zpravodajské Noeviny: 11. 3. 2014 22:00 P. S. 22:10 Jak potkávat svět 23:35 Terra Santa News: 5. 3. 2014 0:00 Přijeme si ... 0:15 Zprávy z Věčného města: 10. 3. 2014 0:25 Monte Cristallo 0:35 Krůček po krůčku.

Středa 12. 3. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 11. 3. 2014 6:20 Noční univerzita: Jiří Fuchs – Kouzlo nové morálky 7:10 NOEkreace (217. díl) 7:20 Rok vína 7:45 Ars Vaticana (16. díl) 8:00 Harfa Noemova 8:25 Buď vůle tvá 8:50 Institut Bearzi v Udine 9:05 Hlubinami vesmíru s dr. Tomášem Gráfem, Cesta světla 1. díl 9:45 Zprávy z Věčného města: 10. 3. 2014 10:00 Jak potkávat svět 11:25 CHKO České

středohoří: Milešovka – Velemín a okolí 11:45 Bible pro nejmenší: Na počátku... 11:50 Sedmihlášky: Přeletěla laštůvka 11:55 Z pokladů duše: P. Antonín Kocurek – Nést těžké chvíle [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Na koberečku 13:00 Dům nejen ze skla (3. díl) 14:05 Poselství svatých: Papež Jan XXIII. 14:15 Ich bin: Já jsem 15:15 Salesiánský magazín 15:30 Obec Plavnica 15:40 Zpravodajské Noeviny: 11. 3. 2014 16:00 Krasohled (3. díl) 16:35 Druhé šance 17:05 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. [P] 17:25 Malování jehlou 17:35 Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese 18:00 Vatican magazine (758. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 Bible pro nejmenší: Adam a Eva [P] 18:35 Sedmihlášky: Ani sem si nemyslela 18:40 Světec dvou národů 19:15 Terra Santa News: 12. 3. 2014 [P] 19:35 Přijeme si ... [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Antonín Kocurek – Nést těžké chvíle 20:00 Adorace [L] 21:05 BET LECHEM – vnitřní domov (12. díl): Bohdan Heczko 21:20 Noční univerzita: doc. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D. – 2. vatikánský koncil a náboženská svoboda [P] 22:25 Zprávy z Věčného města: 10. 3. 2014 22:35 NOEkreace (217. díl) 22:45 Vlkolínec: pohlednice 22:50 Propast 23:25 Příběhy odvaha a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu 0:00 Má vlast: Uherský Brod 2013.

Čtvrtek 13. 3. 2014: 6:05 Kříž a pŕlměsíc 6:30 Pod lupou: Forum života 7:05 BET LECHEM – vnitřní domov (12. díl): Bohdan Heczko 7:20 Hudební okénko (1. díl) 7:55 Cesta do turecké země (9. díl) 8:15 Dům nejen ze skla (3. díl) 9:20 Terra Santa News: 12. 3. 2014 9:40 Přijeme si ... 10:00 Noemova pošta: březen 11:35 Bible pro nejmenší: Adam a Eva 11:40 Sedmihlášky: Ani sem si nemyslela 11:45 Stavitelé měst 11:55 Z pokladů duše: Lucia Kopasová – Jak poznat Ježíše [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. 12:15 Má vlast: Uherský Brod 2013 13:40 Generální audience papeže 14:15 Ich bin: Já jsem 15:15 Mwebare kwija – Klinika v buši 15:30 Noeland (64. díl) 16:05 Zpravodajské Noeviny: 11. 3. 2014 16:20 Súdán: sen naděje 16:45 Zachraňme kostely (6. díl) 17:10 Ars Vaticana (17. díl) 17:20 Rok vína 17:50 Hermie a Stanley na táboře 18:25 Sedmihlášky: Ani sem si nemyslela 18:30 Bible pro nejmenší: Potopa [P] 18:40 Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová 19:35 Zpravodajské Noeviny: 13. 3. 2014 [P] 19:50 Z pokladů duše: Lucia Kopasová – Jak poznat Ježíše 20:00 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (90. díl) [L] 21:25 Putování po evropských klášterech: Klášter benediktinek v Schoten, Belgie [P] 22:00 P. S. 22:10 Zpravodajské Noeviny: 13. 3. 2014 22:30 Krasohled (3. díl) 23:05 Ochmelená story 23:15 Vatican magazine (758. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:45 NOEkreace (217. díl) 23:55 Poselství svatých: Papež Jan XXIII. 0:10 Zpravodajské Noeviny: 13. 3. 2014 0:25 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 0:40 Kopec křížů.

Pátek 14. 3. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 13. 3. 2014 6:20 NOEkreace (217. díl) 6:30 Jak potkávat svět 7:55 Křížová cesta z Lurd 8:15 Příběhy odvaha a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu 8:50 Noční univerzita: doc. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D. – 2. vatikánský koncil a náboženská svoboda 9:55 Na koberečku 10:10 Ich bin: Já jsem 11:10 Nábožné združení svätého Jozefa 11:35 Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan 11:45 Bible pro nejmenší: Potopa 11:50 Sedmihlášky: Ani sem si nemyslela 11:55 Z pokladů duše: Mons. Jan Svoboda – Jak milovat bližního [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Ars Vaticana (17. díl) 13:00 BET LECHEM – vnitřní domov (12. díl): Bohdan Heczko 13:15 Přijeme si ... 13:35 Klapka s ... (78. díl): Petrem a Věrou Bergerovými 14:40 Harfa Noemova 15:05 Rok vína 15:30 Pod lupou: Forum života 16:05 Zpravodajské Noeviny:

13. 3. 2014 16:20 Slovenští redemptoristé v Rumunsku 16:35 Misie na živo 17:40 Křížová cesta z Lurd 18:05 Buď vůle tvá 18:30 Bible pro nejmenší: Abram [P] 18:35 Sedmihlášky: Ani sem si nemyslela 18:40 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 19:00 Rodina: kolébka života a lásky 19:40 Zprávy z Věčného města: 14. 3. 2014 [P] 19:50 Z pokladů duše: Filip Baroš – Hodnota člověka 20:00 Kulatý stůl – Rok rodiny [L] 21:40 Salesiánský magazín 22:00 Nedělní čtení: 2. neděle postní [P] 22:30 Přijeme si ... 22:45 Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová 23:35 Súdán: sen naděje 0:20 Zachraňme kostely (6. díl) 0:40 869 dní.

Sobota 15. 3. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 14. 3. 2014 6:15 869 dní 6:40 Súdán: sen naděje 7:10 Poselství svatých: Papež Jan XXIII. 7:20 Rok vína 7:45 BET LECHEM – vnitřní domov (12. díl): Bohdan Heczko 8:00 Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše 8:10 Zprávy z Věčného města: 14. 3. 2014 8:25 Sedmihlášky: Ani sem si nemyslela 8:30 Noeland (64. díl) 9:00 Hermie a Stanley na táboře 9:40 Nábožné združení svätého Jozefa 10:05 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 10:20 Jde o život (6. díl): Církev 11:55 Z pokladů duše: Dominika Konečná – Bůh uzdravuje rád skrze lidi [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 P. S. 12:25 Nedělní čtení: 2. neděle postní 13:00 Přijeme si ... 13:15 Cesta do turecké země (9. díl) 13:40 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (90. díl) 15:05 Monte Cristallo 15:15 NOEkreace (217. díl) 15:25 Zpravodajské Noeviny: 13. 3. 2014 15:40 Polabský lužní les 16:00 Kopec křížů 16:25 Pro víta mundi (90. díl): doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. (2. díl) 17:10 Terra Santa News: 12. 3. 2014 17:30 869 dní 18:00 Příběhy odvaha a víry: Osud Anny Abrikosové (17. díl): Slib obětí [P] 18:25 Sedmihlášky: Ani sem si nemyslela 18:30 Bible pro nejmenší: Abram 18:40 Misie na živo 19:40 V souvislostech (45. díl) [P] 20:00 Z pokladů duše: Dominika Konečná – Bůh uzdravuje rád skrze lidi 20:05 Cesta k andělům (52. díl): Jaroslav Šebek 21:00 Harfa Noemova [P] 21:25 Za tajemstvím šumavských lesů 22:20 P. S. 22:30 Zprávy z Věčného města: 14. 3. 2014 22:40 Noční univerzita: Jiří Fuchs – Kouzlo nové morálky 23:30 Budu pomáhat: Zajíček na koni 23:40 Život koncilu (1. díl) 23:50 Kříž a pŕlměsíc 0:20 Luboš Malý: Missa Antiqua.

Neděle 16. 3. 2014: 6:15 Buď vůle tvá 6:40 Rok vína 7:10 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (90. díl) 8:35 Kříž a pŕlměsíc 9:00 Ars Vaticana (17. díl) 9:10 Pod lupou: Forum života 9:45 Cesta do turecké země (9. díl) 10:10 Zprávy z Věčného města: 14. 3. 2014 10:30 Mše svatá z kostela sv. Václava s Charitou Ostrava a Olomouc [L] 11:45 Na koberečku 11:55 Z pokladů duše: P. Jan Svoboda – Postní období je poklad [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (45. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:35 Hudební okénko (2. díl) [P] 14:15 Cesta k andělům (52. díl): Jaroslav Šebek 15:10 Budu pomáhat: Zajíček na koni 15:20 Noční univerzita: doc. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D. – 2. vatikánský koncil a náboženská svoboda 16:30 Hermie a přátelé: Dát nebo brát? 16:55 Sedmihlášky: Hastrmani 17:00 Noeland (64. díl) 17:35 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 17:50 NOEkreace (218. díl) [P] 18:00 Zprávy z Věčného města: 14. 3. 2014 18:15 Slovenští redemptoristé v Rumunsku 18:30 Ars Vaticana (17. díl) 18:40 Poslední deň v úrade 19:00 BET LECHEM – vnitřní domov (12. díl): Bohdan Heczko 19:15 Obec Madunice 19:25 Poselství svatých: Thomas Merton 19:35 Přijeme si ... [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Jan Svoboda – Postní období je poklad 20:00 Vatican magazine (759. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Pocta českým svätcům 21:50 V souvislostech (45. díl) 22:15 Misie na živo 23:20 Nedělní čtení: 2. neděle postní 23:50 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:05 Zpravodajský souhrn týdne.

Letošní celostátní POCHOD PRO ŽIVOT proběhne v sobotu 29. března 2014 v Praze. Zahájení pochodu je v 14.15 hodin na Mariánském náměstí před budovou pražského Magistrátu, odtud bude pochod pokračovat po nábřeží na Václavské náměstí, kde bude ukončen zhruba v 16.15 hodin.

Doprovodný program: 9.00 hodin – diskusní panel s osobnostmi veřejného života (dominikánský klášter, Jilská 7a)

- **12.30 hodin** – pontifikální mše svatá u sv. Jiljí (kardinál Dominik Duka, arcibiskup pražský); liturgie v řeckokatolické katedrále sv. Klimenta (apoštolský exarcha Ladislav Hučko); mše svatá pro cizojazyčné účastníky u Pražského Jezulátka. **Informace také na www.pochodprozivot.cz.**

Matice svatokopecká pořádá v neděli 23. března 2014 v 16.15 hodin ve Francouzském sále svatokopecké fary (Svatý Kopeček u Olomouce) přednášku Jana Nedělníka na téma **KLÁŠTERY NA SVATÉM KOPEČKU**, doplněnou promítáním dobových snímků.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **postní duchovní obnovu na téma „BERÁNKOVÍ PŘÍSLUŠÍ SLÁVA I MOC NA VĚKY“** (srov. Zj 5,13), která má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem rodiny. Postní duchovní obnova se uskuteční ve dnech 29.-30. března 2014. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakoření je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity je nutné se přihlásit do 24. března 2014 na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Drazí mariánští ctitelé! Dne 2. května 2014 se koná **tradiční POUŤ K PANĚ MARIÍ, RŮŽÍ MYSTICKÉ** do Montichiari za kněze a kněžský dorost. Odjezd v 17 hodin od TESCO u vlakového nádraží v Brně. Návrat v neděli 4. května 2014 v ranních hodinách. Duchovní vedení – P. Jaroslav Stříž. **Kontaktní tel.:** Ištvanek Miroslav – 606 483 070 • Machů Jarmila – 737 186 039 nebo 577 138 029.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

8. – 15. BŘEZNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 9. 3.		PO 10. 3.		ÚT 11. 3.		ST 12. 3.		ČT 13. 3.		PÁ 14. 3.		SO 15. 3.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	288	319	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	288	320	292	324	295	328	298	332	302	336	305	340	309	344
Antifona k Zach. kantiku	288	320	292	325	296	328	299	332	302	336	306	340	309	344
Prosby	289	320	292	325	296	329	299	332	302	336	306	340	309	344
Závěrečná modlitba	289	321	293	325	296	329	300	333	303	337	306	341	310	345
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	289	321	293	326	296	329	300	333	303	337	307	341	310	345
Závěrečná modlitba	289	321	293	325	296	329	300	333	303	337	306	341	310	345
Nešpory:														
SO 8. 3.														
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	297
Antifony	286	318	290	322	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	286	318	291	323	294	327	297	330	301	334	304	338	307	342
Ant. ke kant. P. M.	287	318	291	323	294	327	298	331	301	335	304	339	308	343
Prosby	287	319	291	323	295	327	298	331	301	335	305	339	308	343
Záv. modlitba	289	321	289	321	293	325	296	329	300	333	303	337	306	341
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Výtěžek sbírky Jeden dárek navíc® pomůže 104 dětem

Před loňskými Vánocemi uspořádala Papežská misijní díla v České republice vánoční sbírku Jeden dárek navíc®. Vynesla částku **73 027 Kč**. Cílem sbírky bylo přispět na stavbu mateřské školy pro chudé a trpící děti v Zambii.

Mezi nejmenšími je také řada sirotků nebo velmi chudých dětí, které právě pobyt v mateřské škole zachrání, zajistí jim základní péči a předškolní výchovu. Náklady na stavbu mateřské školy činí pouze asi 700 Kč na jedno dítě, které bude do této školky chodit.

Zambii trápí nedostatek vody a infekční nemoci, hlad, bída a vysoký počet osob nakažených virem HIV. Tato země se velmi vysokou úmrtností dětí také řadí na smutné osmé místo v celosvětovém žebříčku.

Všem dárcům, kteří výtěžek sbírky podpořili, a pomohli tedy přibližně 104 dětem, upřímně děkujeme!

Kontakt a více informací:

Papežská misijní díla, 543 51 Špindlerův Mlýn 33 • tel. 499 433 058 nebo 604 838 882 • e-mail: pmd@missio.cz • www.missio.cz.

Zlaté přívěšky – 14karátové zlato:

„ZÁRAČNÁ MEDAILKA“ – v. 14 mm – 1980 Kč, v. 16 mm – 2980 Kč, v. 19 mm – 4800 Kč. **ŠKAPULÍŘ** – v. 15 mm – 2980 Kč. To vše i ve stříbře. Zasiláme do 3 týdnů na dobírku + poštovné a balné. **Objednávky:** L. Novotná, Zikova 13, 779 00 Olomouc, mobil: 721 428 521.

Liturgická čtení

Neděle 9. 3. – 1. neděle postní

1. čt.: Gn 2,7-9; 3,1-7
Ž 51(50),3-4.5-6a.12-13.14+17
Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhrěšili.*)
2. čt.: Řim 5,12-19
Ev.: Mt 4,1-11
Slovo na den: Nejen z chleba žije člověk.

Pondělí 10. 3. – připomínka sv. Jana Ogilvie

1. čt.: Lv 19,1-2.11-18
Ž 19(18),8.9.10.15
Odp.: Jan 6,63b (*Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život.*)
Ev.: Mt 25,31-46
Slovo na den: Pro jednoho.

Úterý 11. 3. – ferie

1. čt.: Iz 55,10-11
Ž 34(33),4-5.6-7.16-17.18-19
Odp.: 18b (*Hospodin vysvobodil spravedlivé z každé jejich tísně.*)
Ev.: Mt 6,7-15
Slovo na den: My odpouštíme.

Středa 12. 3. – ferie

1. čt.: Jon 3,1-10
Ž 51(50),3-4.12-13.18-19
Odp.: 19b (*Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.*)
Ev.: Lk 11,29-32
Slovo na den: Ninivští mužové povstanou.

Čtvrtek 13. 3. – ferie

1. čt.: Est 14,1.3-5.12-14
Ž 138(137),1-2a.2bc-3.7c-8
Odp.: 3a (*Kdykoli jsem tě volal, Hospodine, vyslyšels mě.*)
Ev.: Mt 7,7-12
Slovo na den: Každý, kdo prosí, dostává.

Pátek 14. 3. – ferie

1. čt.: Ez 18,21-28
Ž 130(129),1-2.3-4ab.4c-6.7-8
Odp.: 3 (*Budeš-li uchovávat v paměti víny, Hospodine, Pane, kdo obstojí?!*)
Ev.: Mt 5,20-26
Slovo na den: Do posledního halíře.

Sobota 15. 3. – ferie

1. čt.: Dt 26,16-19
Ž 119(118),1-2.4-5.7-8
Odp.: 1 (*Blaze těm, kteří krácejí v zákoně Hospodinově.*)
Ev.: Mt 5,43-48
Slovo na den: Modlete se za ty, kdo vás pronásledují.

NABÍDKA KNIH PRO DOBU POSTNÍ

**HOŘKÉ UMUČENÍ PÁNA NAŠEHO
JEŽÍŠE KRISTA**

Anna Kateřina Emmerichová • Podle vidění augustiniánky z Dülmenu zapsal a nástinem života této omilostněné řeholnice doplnil Clemens Brentano • Doslov Arnold Guillet • Přeložil Petr Janšta • Ilustrace - rytiny G. Doré

Předlohou pro toto nejnovější vydání díla A. K. Emmerichové, blahoslavené v r. 2004, byla nová edice nakladatelství Christiana-Verlag, Stein am Rhein. Brentanův životopis Anny Kateřiny i jeho zdrženlivé vysvětlující vstupy do proudu vyprávění dokreslují autenticitu úžasného dění v pozemské i nehmotné realitě. Šíře, bohatost i propojení dějů ve vidění stigmatizované mystičky, její oběti, utrpení a nad to vše nejmocnější obraz Krista Vykupitele se do hloubky dotknou každého lidského srdce.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • První vydání v MCM s. r. o. Váz., 135x205 mm, 432 stran, 395 Kč

HODINY UTRPENÍ NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA

Luisa Piccarreta • Z italského přeložil P. ThLic. Filip M. Antonín Stajner

Luisa Piccarreta (1865–1947) z jihoitalského Corata, dobrovolná oběť na smír s Bohem, pod poslušností zaznamenala své mystické zážitky a napsala dvě knihy. V této druhé knize, v událostech jednotlivých hodin od rozloučení s Matkou až po pohřbení mystička vstupuje do tělesného i vnitřního utrpení

až intimními akty účasti. K cíli, který sama knížce vytyčila, vede duše v závěru každé kapitoly v *Zamyšleních a zbožných cvičeních*, jež konfrontací láskyplného Kristova sebedarování a bezmezně lidské hříšnosti čtenáře naléhavě burcuje k duchovní aktivitě.
Malice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., 124x189 mm, 262 stran, 197 Kč

LIST PŘÁTELŮM KŘÍŽE

Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu

Vroucí a dojemný okružní list apoštola Kříže a mariánské úcty je výbornou příručkou pro každého, kdo chce být věrný Ježíši Kristu a bojovat za rozšíření jeho Království. Každý, kdo bude číst tuto knížku, má volit: buď být přítelem Kříže, nebo nepřitelem Kříže. Podle svatého Ludvíka je přítel Kříže člověkem omilostněným, neboť je povznesen nad pouhý rozum a je obrněný proti smyslům, protože žije ve světle čisté víry a vroucí lásky ke Kříži. Přítel Kříže vítězí nad satanem, světem a tělem.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 56 stran, 63 Kč

**AVE CRUX, SPES UNICA • ZAMYŠLENÍ
NA KŘÍŽOVÉ CESTĚ**

Petr Piňha • Předmluva Josef Hrdlička

Petr Piňha vede člověka našich dnů k intimnímu setkání s Kristem ve vrcholném utrpení. Skrze jeho kříž nachází Krista v našich utrpeních. Zamýšlí se také nad vznikem pobožnosti křížové cesty. Vyšlo s církevním schválením.

Studio Gabreta spol. s r. o. • 2. vydání Váz., 170x240 mm, 152 stran, 200 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Malice cyrilometodějská s. r. o.